overbevise hende om, at de kunde udrette mere sammen, end hun kunde gøre alene. Han holdt sit Ord, ikke alene gennem deres 38-aarige Ægteskab, men ogsaa gennem de paafølgende 16 Aar efter hendes Død. I Anledning af deres Ægteskab offentliggjorde de en fælles Protest mod Uretfærdighederne i Ægteskabslovgivningen, som paa den Tid gav Manden næsten ubegrænset Ret over hans Hustru, hendes Ejendom og deres Børn. Denne Protest

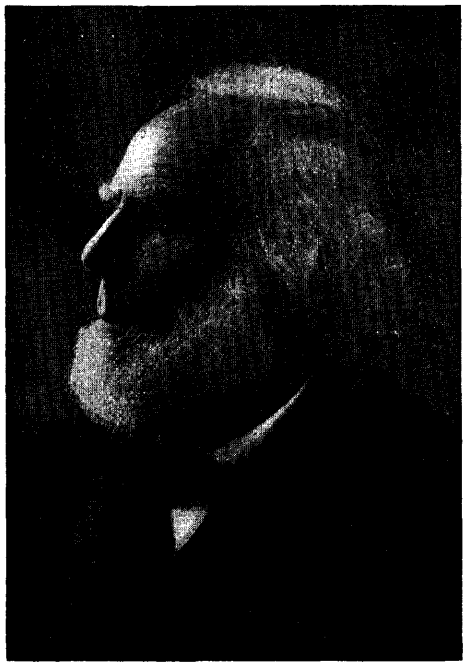

vakte stor Opmærksomhed og bidrog til at faa Lovene ændrede. Efter Hustruens Død ærede Blackwell stedse Mindet om »den blideste og mest heltemodige blandt Kvinder«, som han kaldte hende. Faa Uger før hans Død sagde en Herre, idet han forestillede Henry Blackwell for en Ven: »Denne Herre er — eller var — Lucy Stone's Mand.« »*Er* Lucy Stone's Mand,« svarede Blackwell i en øm og stolt Tone.

Blackwell var en dygtig Taler og holdt Foredrag fra Atlanterhavet til Stillehavet om Kvindevalgret. Endnu paa sine gamle Dage rejste han omkring og talte, og da han engang for nogle Aar siden sammen med Mrs. Chapman Catt kom til en By i Syd-Dakota, hvor man nægtede dem Lokale, lejede han resolut en Vogn, lod den køre hen foran Posthuset paa den Tid, da Aftenposten kom, ringede med en Klokke og fik snart samlet en Mængde Mennesker om sig. Resultatet blev et udmærket Møde, hvor hele Forsamlingen, efter at have hørt de to glimrende Talere, eenstemmig erklærede sig for Kvindevalgret. I 1869 var han med til at organisere den amerikanske Kvindevalgrets Forening, og han hjalp til at oprette »The Woman's Journal of Boston«, som han, hans Hustru og Datter har udgivet i næsten 40 Aar. Han var gennem en lang Aarrække ulønnet Sekretær for forskellige Kvindestemmerets Foreninger, og i de 56 Aar han arbejdede for Kvindesagen, modtog han aldrig noget Vederlag for sit Arbejde, men støttede tværtimod Sagen pekuniært.

Økonomisk Uafhængighed havde Blackwell opnaaet væsentlig gennem Boghandlervirksomhed; han var en dygtig Mand med et godt Hjærte og fuld af Vid og Munterhed. Han sympatiserede ikke alene med Kvinderne, men med alle Undertrykte. Han var en varm Ven af Armenierne og af Ruslands politiske Frigørelse, ligesom Jøde- eller Neger-Forfølgelser fremkaldte hans kraftige Protest. Nogle af de smukkeste Blomster paa hans Kiste var fra fattige russiske Jøder og Armeniere, for hvem denne Gave betød et virkeligt Offer.

Hans Søster, Dr. Elisabeth Blackwell, var den første kvindelige Læge, hans Svigerinde, Rev. Antoniette L. Brown Blackwell, den første kvindelige Præst i Amerika. Datteren, Alice Stone Blackwell, har i 20 Aar været Sekretær for Amerikas Nationale Kvindestemmerets Alliance.

Vore Døtres Fremtid.

II.

Vi vil nu søge at klare os, hvorledes Forholdene er i Øjeblikket.

Den omtalte Udvikling maa vi først og fremmest se, som det, den har været, nemlig en Uundgaaelighed. Der er maaske endnu dem, der ser Kvindesagen som et